

MAGDA NEMÁ NÁROK

Větší koncentrace lidí jí nikdy nevyhovovala. Po dnech strávených ve stísněném Poupátku vždy ocenila, když se v okruhu přinejmenším pěti metrů od ní nikdo nevyskytoval. Ale co by pro Majdalenku neudělala. Holka bude aspoň chvíli na čerstvém vzduchu a uvidí skutečná zvířata, která na rozdíl od těch kostičkovaných v mobilu zanechávají pachovou stopu, žerou – tím pádem i vylučují a občas se v nich probudí živočišné pudy a před zraky diváků se na sebe vrhnou, aby naplnila svoje poslání a přispěla k udržitelnosti vlastního druhu.

Majdalence dřív stačilo říct, že se opičky „mazlí“. Jenomže vývoj nezastavíš, obzvlášť pokud jde o touhu dětí po vzdělávání. Když došlo na erekcí zebry Grévyho, Magda si se zpátečnickou poetikou rozmnožování motýlků nevystačila. Zebří penis totiž dosahoval tak gigantických rozměrů, že z pohledu dítěte ani penis nepřipomínal.

„Co to tam dole má?“ dožadovala se Majdalenka neúnavně vysvětlení.

Babička se domnívala, že už je generačně tak trochu z obliga, ale Iveta dala před dcerou přednost mobilu. V okamžiku, kdy měla příležitost prokázat svoje rodičovské schopnosti, ji naplno zaměstnávalo psaní zpráv. Magda doufala, že problém přejde mlčením, ale vnučka byla neodbytná.

„Babi, co jí to tam visí?“

Magda si vybavila, jak tohle téma zpracovávala se svými dětmi. Nejspíš to vyřešila nějaká encyklopedie, takže Iveta s Tomášem zůstali těmihle informacemi nedotčeni, dokud nechodili do školy a neuměli číst. Majdalenku takhle odbýt nemůže, protože zkrátka ještě číst neumí.

Babička se v tomhle směru odmítala angažovat, protože... o některých věcech se prostě na veřejnosti nemluví. Navíc si nebyla jistá, jak samčí pohlavní orgán nazvat. Tomáš to nejspíš nějak probral se Zdeňkem a Iveta se na tyhle věci nikdy moc neptala. Poradila si sama.

„Babi, ona tím hýbá!“

Přesun k jinému pavilonu asi nepřipadal v úvahu. Magda přemýšlela, jestli „pindík“ je dostatečně korektní slovo, ale vzhledem k velikosti zebřího údu to znělo dost nepatříčně. Taky nemohla použít výraz „ocásek“, protože tenhle samec už jeden měl.

„No, víš, co mají kluci v trenýrkách?“ Hned se zamyslela, jestli dnešní kluci ještě vůbec nosí trenýrky, nebo je trendem nějaké neutrální označení jako „spodky“.

Majdalenka se zhluboka nadechla a zacpala si pusou dlaní. „Ale zebra je přece holka!“

Tak to bude ještě komplikovanější, tady biologie bez patřičného kontextu postrádá smysl.

„Každé zvířátko má samečka a samičku,“ pustila se Magda do vysvětlování a pro jistotu dodala: „Holku a kluka.“

„Ale je to přece TA zebra.“

Magda se snažila přijít s vysvětlením dřív, než z holčičky vypadne něco, co není určeno cizím uším.

„Ale kočička je přece taky TA, a přitom je i kocourek. A taky je TEN pejsek a...“

„Čubka!“ odrovnala ji vnučka.